

ת"פ 58472/11/18 - מדינת ישראל נגד דן דולינסקי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 58472-11-18 מדינת ישראל נ' דולינסקי

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דניאל איקן- פרקליטות מחוז מרכז
נגד הנאשם		דן דולינסקי ע"י ב"כ עוה"ד אריאלה גואטה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט הוכחות בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, עבירה של הטרדה מינית של עובד, בהתאם לסעיף 3(א) (4) ו-6(ג) ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח 1978-

2. בהתאם לאמור בעובדות כתב האישום, א' ב' ילידת 1988 (להלן **המתלוננת**) עבדה בחברת "ר.א. ריהוט ומזון בע"מ" החל מיום 19.6.15 בתפקיד נציגת מכירות. המתלוננת עבדה תחילה בסניף החברה ברחוב לח"י בבני ברק והחל מחודש מאי 2016 בסניף החברה ברחוב אלכסנדר ינאי בפתח תקווה. הנאשם החל לעבוד בחברה ביום 1.3.16 בתפקיד סמנכ"ל מכירות ושיווק. במסגרת תפקידו הגיע הנאשם לסניפי החברה בארץ.

3. החל ממרץ 2016 ועד לחודש ינואר 2017, בעת שהגיע הנאשם לסניף בו עבדה המתלוננת באותה עת, אחת לשבוע, נהג הנאשם להפנות למתלוננת התייחסויות המתמקדות במיניותה, כגון: **"לא ידעתי שעובדות פה בחורות כל כך יפות"**, **"איזה סקסית את היום"**, **"איזה גובה סקסי יש לך"**, **"יש לך טוסיק סקסי"**, **"הצביע על חזה ואמר 'החולצה הזאת עושה לך את זה'"**, **"איזה סקסי לך, איזה יפה זה"**, **"כל הטוסיק הסקסי שלך בחוץ"**.

4. המתלוננת ביקשה מהנאשם מספר פעמים כי יחדל מאמירותיו אך הנאשם המשיך במעשיו.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד דניאל איקן, הגיש לבית המשפט תצהיר נפגעת עבירה (ת/15) והמתלוננת אף העידה בבית המשפט לעניין העונש. היא תיארה את מצבה הרגשי הקשה, את תחושותיה מאז קרות האירוע וכן על השלכות המעשים על חייה.

6. בטיעוניו לעונש, ב"כ המאשימה הצביע על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וטען כי מעשיו של הנאשם פגעו בכבודה העצמי של המתלוננת, אשר הושפלה על ידי הנאשם שהתייחס אליה באמירותיו כאובייקט מיני. המקרה חמור עוד יותר כאשר בוצע במקום עבודה תוך ניצול יחסי מרות. מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מעשיו של הנאשם בוצעו על פני תקופה בלתי מבוטלת. הנאשם פעל לבדו תוך ניצול לרעה של מעמדו, חרף בקשותיה החוזרות של המתלוננת לחדול ממעשיו. ביחס למתחם העונש ההולם הוא סבור כי טווח הענישה נע בין צו של"צ ועד מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנאשם נעדר עבר פלילי אך טען כי לא ניתן להקל עמו כפי שניתן להקל עם נאשם שהודה. בסופו של דבר, טען כי התנאים המצטברים הנדרשים לאי הרשעה לא מתקיימים בעניינו וביקש למקם את עונשו מעל לשליש התחתון של המתחם שהציע, ועתר למספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה, פיצוי משמעותי וקנס כספי.

7. רעיותו של הנאשם, הגב' עופרה דולינסקי, העידה לעניין העונש וגוללה בפני בית המשפט את העובדות לגבי משפחתה. לדבריה, הכירה את הנאשם בגיל צעיר, נולדו להם שני ילדים ובצער רב שיתפה באסון שניחת עליהם כשאיבדו את בנם לפני 9 שנים. היא מסרה כי גורמי הרווחה הכירו בהם כמשפחת אומנה ועד היום הם משמשים כהורי אומנה עבור בני נוער אשר נאלצו לצאת מבית הוריהם הביולוגיים.

8. עוד העיד, מר רפאל ארכיב, צעיר בן 25, משולב כ"נער אומנה" בבית משפחת הנאשם החל מגיל 7 ומאז ועד היום. רפאל פרש לפני בית המשפט מסכת חיים קשה, בין היתר, נולד למשפחה קשת יום בה האב נהג באלימות כלפי בני המשפחה ולדבריו חיו ניצלו בזכות טוב ליבו של הנאשם, טיפולו המסור והדרכתו לניהול אורח חיים נורמטיבי.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אריאלה גואטה, טענה כי הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הטרדה מינית מרף החומרה הנמוך שאירעה לפני כ-7 שנים. היא סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה כי הנאשם כבן 60, נעדר עבר פלילי, אזרח שומר חוק והוסיפה כי אין לזקוף לחובתו את הימשכות ההליך המשפטי. תרומתו של הנאשם ומשפחתו לקהילה משמעותית ויוצאת דופן, הם משמשים כמשפחת אומנה

ומגדלים לאורך השנים מספר ילדים, חלקם בעלי מוגבלויות. הפנתה למצבו הבריאותי של הנאשם שמתקיים מקצבת נכות 100% וציינה את הקושי שלו לבצע פעולות בסיסיות. לשיטתה, מעשיו של הנאשם מאפשרים סיום ההליך המשפטי באי הרשעה ונסיבותיו של המקרה והנאשם מצדיקים חריגה מהעיקרון העונשי הרחב של הרשעה. היא הפנתה לפסיקה והגישה אסופת מסמכים ומכתבי המלצה.

10. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה טרם נגזר דינו. שיתף בכאב על מות בנו שנהרג בתאונת אופנוע. תיאר מצב בריאותי מורכב ומצב כלכלי קשה. בנוסף, הביע חרטה על מעשיו, באומרו למתלוננת שנכחה באולם: "... אם פגעתי כך אני מבקש סליחה ולא התכוונתי בטח לא התכוונתי לפגוע כך מינית, אני בוטה לפעמיים ומשתלח לפעמיים אבל לא הייתה שום כוונה לפגוע". "... מה שבית המשפט יחליט שמגיע לי אני אקבל אבל לא הייתה כוונה לפגוע בטח לא פגיעה מינית, לא הייתה כוונה לזה ולא רצון לזה ואני מתנצל". "... שוב אם פגעתי אני מתנצל באמת מעומק לבי אני רק מנסה לעשות טוב ולא מנסה לפגוע באנשים זה לא אני, גם ממך סליחה אם פגעתי לא הייתה לי כוונה ומטרה כזאת, צר לי".

דין והכרעה

מתחם העונש

11. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הנאשם הינו שמירה על כבודה, פרטיותה ותחושת ביטחונו של המתלוננת. פניה לאדם תוך התייחסות אליו כאל אובייקט מיני, יש בה משום השפלתו ופגיעה בכבודו העצמי. חומרה יתירה ישנה בפגיעה כזו שנעשית על ידי בעל מרות כלפי עובדת הכפופה לו ותלויה בו לפרנסתה.

12. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, יש להתחשב בכך שהעבירה התבצעה תוך שהנאשם מנצל את מעמדו כלפי העובדת, לנוכח יחסי המרות הקיימים ביניהם. מדובר בהטרדה מתמשכת לאורך זמן רב, בהיות המתלוננת עובדת בשתי חנויות שונות, תוך שהנאשם ממשיך במעשיו גם לאחר שהמתלוננת ואדם נוסף פונים אליו ומבקשים ממנו לחדול ממעשיו אלו, כפי שפורט בהכרעת הדין.

13. בכלל נסיבות אלו נשקל הנזק שנגרם למתלוננת שתואר על ידה הן בעדותה במסגרת פרשת התביעה, הן בעדותה בשלב הטיעונים לעונש והן בתצהיר שהוגש מטעמה ולווה במסמכים שונים. מדובר בנזק מתמשך אשר גורם למתלוננת קושי בקשר עם גברים ואף הביא, לדבריה, לידי גירושה מבעלה. בעניין זה יש לציין כי כפי שניתן ללמוד הן מעדויותיה של המתלוננת והן מהמסמכים שהוגשו על ידה, היא סובלת מפוסט טראומה כתוצאה מפגיעה מינית בילדותה. נראה כי הפגיעה הנוכחית עוררה אצלה את הטראומה שחוותה בילדותה,

אך לא ניתן לייחס את כלל הנזק המתואר, אך למעשיו של הנאשם שבפניי. מהמסמכים שהגישה ניתן ללמוד כי הטיפול בה הוא כתוצאה מהנזק שנגרם לה מאותה פגיעה בילדות.

14. באשר לרף הפגיעה בערך המוגן, הרי שמבלי להמעיט מחומרת מעשיו של הנאשם, איני מקבל את טענת המאשימה כי מדובר בפגיעה ברף גבוה. אין להקל ראש בכל פגיעה, גם כזו הנעשית באמצעות מילים בלבד, ללא מעשים נלווים, אך לא ניתן למקם פגיעה זו ברף גבוה, גם לנוכח תוכן הדברים שנאמרו, שכאמור הינם חמורים, אך אינם עומדים, למשל, ברף הבוטות של ההתבטאויות שהובאו במסגרת הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה.

15. קשה לאמוד את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מעין אלו, מאחר וכפי שהצהירו באי כוח הצדדים, ישנה פסיקה מועטה ביותר בעבירות מעין אלו וודאי בכאלו שההטרדה התבטאה אך במילים וללא כל עבירות נלוות.

16. **לאחר שבחנתי את כלל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בענייניו של כתב אישום זה, נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש

17. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לקולא את העובדה כי מדובר בנאשם בן 60, נעדר כל עבר פלילי, לא נפתחו נגדו כל תיקים נוספים ומהלך חייו הוא נורמטיבי. עוד שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, אשר עבר טרגדיה קשה במות בנו לפני כ-9 שנים, עבר הליך של פשיטת רגל לפני מספר שנים ומצוי עדיין בחובות כספיים, לאחר שאיבד את כלל חסכוניותו. הוצגו בפניי אף מסמכים בדבר מצבו הרפואי שאינו שפיר, בלשון המעטה.

18. במהלך טיעוני ההגנה לעונש, העידו אשתו וכן מר רפאל ארכיאב, אשר נקלט בבית הנאשם ואשתו כילד אומנה ומתגורר בביתם ומטופל על ידם כבר 18 שנה. מעדויות אלו ניתן היה ללמוד כי הנאשם ואשתו פועלים במהלך חייהם למען הקהילה, קלטו מספר ילדים כמשפחת אומנה, והנאשם אף פעל במסגרות נוספות בהתנדבות.

19. הנאשם אמנם לא נטל אחריות למעשיו וניהל הליך הוכחות, אולם, בדבריו האחרונים לבית המשפט, פנה למתלוננת, שנכחה באולם הדיונים והתנצל בפניה מספר פעמים. התרשמתי כי התנצלותו הייתה כנה. התרשמתי מהנאשם לאורך הליך ההוכחות הייתה כי אכן מדובר באדם הנוקט לא אחת בשפה בוטה ולכן

ייתכן בהחלט כי אמירותיו כלפי המתלוננת נבעו מבוטות ולא דווקא מכוונה מינית. (בית המשפט העליון ציין רק לאחרונה ברע"פ 3305-23 **פלוני נגד מדינת ישראל** (1.5.23) כי: "למעלה מהצורך יובהר, כי עבירת ההטרדה המינית שבה הורשע המבקש אינה תלויה בכוונה להשיג "סיפוק" מיני כלל ועיקר. סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית קובע כי הטרדה מינית היא, בין היתר, "התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה למטריד כי אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות". עבירה זו אינה תלויה ב"סיפוק" המיני ששואב העבריין ממעשים אלו; אלא היא נובעת בראש ובראשונה מהנזק שהדבר גורם לקורבן העבירה"), אין בכך על מנת להפחית מחומרת מעשיו, אך נראה כי התנצלותו נובעת מהבנת הנזק שגרם למתלוננת, לאחר שחוזה את ההליך הפלילי, לרבות עדויותיה של המתלוננת בבית המשפט.

20. לנוכח האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

21. שקלתי להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות צו של"צ, אולם לאחר ששמעתי את העדויות במהלך טיעוני ההגנה לעונש ועיינתי במסמכים שהוגשו, הגעתי למסקנה כי לנוכח נסיבותיו הרפואיות של הנאשם, כך גם פעילותו ההתנדבותית לאורך השנים שיש לזקוף אותה לזכותו, והתרשמותי כי עצם ניהול ההליך הפלילי נגדו והרשעתו בדין, היוו עבורו עונש כואב וממשי, הגעתי למסקנה כי בנסיבות מיוחדות אלו, ניתן לוותר על הטלת ענישה שכזו.

אי הרשעה

22. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) (1997), נקבע כי אי הרשעתו של נאשם תתאפשר כאשר אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. באותו פסק דין נקבעו התנאים להימנעות מהרשעה, על הנאשם להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

23. ברע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.1.14), נקבע כי המבקש לבטל את הרשעתו, נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה באמצעות ראיות.

24. הנאשם עומד בתנאי הראשון שנקבע ב"הלכת כתב", העבירה בה הורשע מאפשרת הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה נוספים, כפי שניתן ללמוד גם מהפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם.

25. אולם, הנאשם אינו עומד בתנאי הנוסף, בדבר פגיעה חמורה בשיקומו. טענת ב"כ הנאשם היא לפגיעה באפשרותה של משפחת הנאשם להמשיך ולקבל ילדי אומנה לטיפול. מלבד העובדה שלא הוצגו כל ראיות לכך, הרי שמעדויות עדי ההגנה עלה כי משפחת הנאשם כבר אינה קולטת, מזה מספר שנים, ילדי אומנה

נוספים.

26. טענה נוספת אותה העלתה ב"כ הנאשם היא כי בהרשעה יהיה משום פגיעה ממשית בשמו הטוב ובמעמדו של הנאשם ובכך יש די על מנת לבטל את הרשעתו של הנאשם, כפי שנפסק לא אחת בבתי המשפט השונים.

27. כפי שניתן ללמוד מהאמור לעיל, בבואי למקם את עונשו של הנאשם במסגרת מתחם הענישה, לא זקפתי לחובתו את ניהול ההליך, לנוכח זכותו של נאשם לנהל הליך הוכחות מבלי שהדבר יפגע בו, כפי שנקבע מפורשות בחוק.

28. אולם, בבואי לשקול את ביטול הרשעתו של הנאשם שלצורכה יש להגיע למסקנה כי אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה, לא אוכל להתעלם מהעובדה שלאורך כל הדרך הכחיש הנאשם את מעשיו ובשל כך היה על המתלוננת להתייבב בבית המשפט ולהעיד בעניינם. התרשמתי כי מעמד העדות היה קשה על המתלוננת וגרם לה לסבל שניתן היה לחסוך אותו. ביטול הרשעתו של נאשם הינה סטייה משורת הדין ולנוכח האמור לעיל, איני סבור כי הנאשם ראוי לסטייה שכזו.

29. מקובל עלי שהרשעתו של הנאשם מהווה עבורו פגיעה בשמו הטוב ובמעמדו, ואכן התחשבתי בכך בבואי לגזור את עונשו, כפי שתואר לעיל. אולם בנסיבות המתוארות אין בכך די על מנת להביא לביטול הרשעתו.

30. **לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. התנאי יופעל במידה ויעבור את העבירה בה הורשע.**

ב. **פיצוי למתלוננת בסך של 4,000 ₪ שישולם בתוך 60 יום.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.